

Bericht van de prelaat (20 juli 2020)

Geconfronteerd met de ervaring van de eigen kwetsbaarheid, herinnert Mgr. Ocariz ons eraan dat Christus zijn leerlingen heeft gekozen, terwijl hij hun zwakheden en hun verleden kende, maar ook wetend dat de kracht van de Heilige Geest hen niet zou ontbreken.

20-7-2020

Mijn geliefde dochters en zonen,
moge Jezus jullie behoeden!

Laten we samen blijven bidden – zoals we hebben gedaan tijdens de Mis van 26 juni die via internet werd uitgezonden – voor de personen die van ons zijn heen gegaan vanwege de pandemie, die in heel wat landen nog steeds aan kracht wint. Laten we in ons gebed – en zo mogelijk in ons handelen – degenen voor ogen houden die op persoonlijk, gezins-, medisch of economisch vlak lijden onder de gevolgen. Dit alles zorgt ervoor dat we blijven ervaren hoe kwetsbaar onze menselijke natuur is, evenals de onzekerheid die ontstaat als we alleen op onze eigen krachten vertrouwen. Deze omstandigheden hebben ons ertoe gebracht ons meer op God te verlaten en op degenen die aan onze zijde staan, in het besef dat we begeleid worden en hierin een echte troost kunnen vinden.

Ik zou graag willen dat we in deze korte regels ook over een ander soort kwetsbaarheid nadenken, waar we

allemaal op de een of andere manier mee te maken hebben. Ik heb het over de persoonlijke zwakheid die wij soms ervaren tegenover het prachtige plan dat ons door het christelijk geloof en de geest van het Werk wordt voorgehouden. Deze kloof tussen het ideaal en de realiteit van ons eigen leven mag ons niet ontmoedigen of afschrikken.

Het kan ons helpen ons te herinneren dat Christus zijn leerlingen niet riep omdat ze beter waren dan de anderen, maar dat Hij ze riep terwijl Hij hun zwakheden kende, en – zoals Hij dat ook bij ons doet – de diepten van hun hart en van hun verleden; daarom kon Hij ook rekenen op alle goede dingen die ieder van hen kon doen. Jezus wist dat het hen op hun weg niet zou ontbreken aan de kracht van de Heilige Geest, als ze bereid waren om elke dag opnieuw te beginnen. Mijn dochters en zonen, ook al voelen we

ons soms weinig waard, toch kunnen we naar waarheid zeggen: *Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo?* (de Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen?) (*Ps* 27,1).

Met alle genegenheid zegent jullie
jullie Vader

Pamplona, 20 juli 2020

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/bericht-prelaat-opus-dei-20-juli-2020/> (17-3-2026)